

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Schneeweise a Štěpána Výborného v právní věci

Žalobce: 4-V.I.V.A. s.r.o., IČ: 28455291
sídlem U Kněžské louky 2146/16, Praha 3
zastoupen advokátkou Mgr. Evou Hanzalovou
sídlem Nad Šárkou 766/58, Praha 6

proti

žalovanému: Odvolací finanční ředitelství
sídlem Masarykova 427/31, Brno
o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2018, č.j. 5287/18/530-22441-711776,

t a k t o:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í

1. Žalobce se žalobou podanou u Městského soudu v Praze domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 5. 2. 2018, č. j. 5287/18/530-22441-711776, kterým bylo zamítnuto jeho odvolání proti dodatečnému platebnímu výměru na daň z přidané hodnoty (dále jen DPH) za zdaňovací období měsíce října roku 2013 ze dne 18. 7. 2016, č. j. 5513470/16/2003-52523-109310, a kterým bylo toto rozhodnutí o doměření daně ve výši 6 728 Kč a o uložení zákonné povinnosti uhradit penále ve výši 20% z doměřené daně, tj. v částce 1 345 Kč,

potvrzeno. Dodatečný platební výměr vydal Finanční úřad pro hlavní město Prahu (dále jen správce daně).

2. Ze správního spisu, který byl soudu předložen, soud zjistil následující skutečnosti.
3. Žalobce podal v listopadu 2013 řádné daňové přiznání za říjen 2013, ve kterém vykázal vlastní daňovou povinnost ve výši 7 051 Kč. Dne 27. 6. 2015 podal za toto zdaňovací období dodatečné daňové přiznání, ve kterém vykázal nadměrný odpočet ve výši 898 850 Kč. Po podání tohoto dodatečného daňového přiznání zahájil správce daně postup k odstranění pochybností, který následovala daňová kontrola. V rámci odstraňování pochybností o správnosti podaného dodatečného daňového přiznání jednatel žalobce předložil fakturu přijatou od dodavatele SG GROUP s.r.o. za nákup autoskel, bankovní výpis za říjen 2013, příjmové pokladní doklady, skladištní list vydaný ESCES s.r.o. o uskladnění zboží ve svobodném pásmu, mezinárodní přepravní listy. K dopravě zboží uvedl, že společnost TRANSGLOSS s.r.o. jako přepravce autoskla jednak převezla ze skladu SG GROUP s.r.o. do svobodného skladu a jednak je pak převezla do Ruska pro společnost OIKOPRO LIMITED. Správce daně příslušný k označenému dodavateli autoskel na dožádání uvedl, že insolvenčnímu správci nebylo předáno účetnictví této společnosti ani jiná dokumentace. Jednatel je nekontaktní a uskutečněná plnění deklarovaná na faktuře vystavené pro žalobce nebyla přiznána. Společnost SG GROUP s.r.o. uvedla nižší daň, než je na předložené faktuře. V rámci daňové kontroly předložil obchodní manažer společnosti Pikington AGR Czech spol. s r.o. k žádosti jednatele žalobce fakturu ze dne 23. 8. 2013 a opravný doklad ze dne 2. 10. 2013 vystavené pro odběratele SG Group ve věci prodeje autoskel. Správce daně kontrolní zjištění uzavřel s tím, že fakturu od dodavatele SG GROUP za autoskla nelze osvědčit jako důkaz dle § 93 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád), že žalobce neprokázal přijetí zdanitelného plnění tak, jak je deklarováno na daňovém dokladu, tedy od uvedeného dodavatele.
4. Na základě výsledků daňové kontroly vydal správce daně dne 15. 7. 2016 dodatečný platební výměr na daň z přidané hodnoty, č. j.: 5513470/16/2003-52523-109310, kterým žalobci podle zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, ve znění pozdějších předpisů (dále jen zákon o DPH) doměřil za říjen 2013 DPH ve výši 6 728 Kč.
5. Proti tomuto dodatečnému platebnímu výměru podal žalobce odvolání, o kterém žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím tak, že odvolání zamítl a dodatečný platební výměr potvrdil. V odůvodnění rozhodnutí žalovaný zrekapituloval dosavadní průběh řízení a vypořádal se se splněním povinnosti správce daně prokázat důvodné pochyby o správnosti faktury, podle které měla být autoskla dodána žalobci od společnosti SG GROUP s.r.o. Dále s odkazem na judikaturu zdůraznil, že následovala povinnost žalobce prokázat správnost náležitostí daňového dokladu (faktury). Shodně jako správce daně dospěl po zhodnocení zjištěných skutečností k závěru, že žalobce neprokázal, že přijal zdanitelné plnění od deklarovaného dodavatele. V další části odůvodnění napadeného rozhodnutí se žalovaný zabýval jednotlivými odvolacími důvody, které jsou obdobné jako žalobní body.
6. Žalobce v podané žalobě označil napadené rozhodnutí za nesprávné a nezákonné. Namítl, že nebylo přihlédnuto k jím předloženým důkazním prostředkům a výsledkům svědků. Má za to, že předloženou fakturou od dodavatele SG GROUP s.r.o., bankovním výpisem za říjen 2013 a příjmovými pokladními doklady prokázal oprávněnost odpočtu DPH. Rovněž

další doklady předložené v průběhu šetření prokázaly, že zboží bylo řádně nakoupeno, odvezeno a dále prodáno.

7. Namítl nesprávnost tvrzení správce daně, že nepředložení dokladů insolvenčním správcem dodavatele (SG GROUP s.r.o.) v prosinci 2015 představuje oprávněné zpochybnění žalobcova dodatečného daňového přiznání. I bez těchto dokladů byla oprávněnost dodatečně uplatněného nároku na odpočet prokázána doklady předloženými žalobcem. Obchodní případ proběhl v říjnu 2013, kdy účetnictví dodavatele bylo v pořádku, tehdy daňové povinnosti plnil.
8. Pokud žalovaný zpochybnil celní řízení související s daným případem, jednal v rozporu s právním řádem.
9. Byla porušena zásada volného hodnocení důkazů. Nárok na odpočet DPH lze dle judikatury Soudního dvora odepřít tomu, kdo o protiprávním jednání vědět musel, nikoliv subjektu, který by o něm hypoteticky vědět mohl. Tato skutečnost nebyla v napadeném rozhodnutí zohledněna. To, že v následujících letech byl na společnost vyhlášen konkurz, neprokazuje podvodné jednání žalobce spojené se zneužívajícím způsobem obohacení. Dále žalobce poukázal na nález Ústavního soudu ze dne 18. 4. 2006, sp.zn. II.ÚS 664/04, podle kterého při výběru daní nelze vycházet pouze z fiskálního zájmu státu, cílem musí být vybírání daně ve výši správně stanovené.
10. Žalovaný ve vyjádření k žalobě s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí uvedl, že se vypořádal se všemi důkazními prostředky. Závěr, že žalobce neprokázal přijetí zdanitelného plnění od deklarovaného dodavatele, je provedeným hodnocením důkazů řádně odůvodněn. Nesouhlas žalobce s provedeným hodnocením nemůže zpochybnit jeho správnost. V daném případě důkazní břemeno spočívalo na žalobci, tento však nepředložil žádné důkazy, které by vyvrátily pochybnosti správce daně. Pouhé předložení formálně bezvadného dokladu nemůže obstát. Společnost SG GROUP s.r.o. nezahrnula předmětnou fakturu do svého daňového přiznání k DPH za rozhodné zdaňovací období a současně u ní nebylo možné ověřit pravdivost údajů uvedených na faktuře. Pochybnosti správce daně byly tedy oprávněné. Ke zpochybnění celních řízení nedošlo. Odkazy na judikaturu nejsou případné, důvodem neuznání nároku na odpočet DPH nebyl vědomost žalobce, že se účastní plnění, které je součástí podvodu na DPH, ale skutečnost, že neprokázal splnění podmínek stanovených v § 72 zákona o DPH.
11. Při jednání účastníci setrvali na svých stanoviscích.
12. Městský soud v Praze na základě žaloby v rozsahu žalobních bodů, kterým je vázán (§ 75 odst. 2 s.ř.s.), přezkoumal napadené rozhodnutí včetně řízení, které jeho vydání předcházelo, a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně. Při přezkoumání rozhodnutí soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 s.ř.s.).
13. V daném případě je předmětem sporu posouzení toho, zda žalobce prokázal nárok na odpočet DPH v souvislosti s nákupem autoskel od dodavatele SG GROUP s.r.o.
14. Podle § 72 odst. 1 zákona o DPH plátce je oprávněn k odpočtu daně na vstupu u přijatého zdanitelného plnění, které v rámci svých ekonomických činností použije pro účely uskutečňování vyjmenovaných plnění. V odstavci 3 téhož ustanovení zákona o DPH je pak stanoveno, že nárok na odpočet daně vzniká plátcí okamžikem, kdy nastaly skutečnosti zakládající povinnost tuto daň přiznat.

15. V ustanovení § 73 zákona o DPH jsou stanoveny podmínky, které je plátce povinen splnit pro uplatnění nároku na odpočet. Mezi tyto podmínky patří i existence daňového dokladu o dani uplatněné jiným plátcem daně při uskutečnění zdanitelného plnění. Mezi náležitosti daňového dokladu pak patří i označení osoby, která uskutečňuje plnění (§ 29 odst. 1 písm. a) zákona o DPH).
16. Judikaturou správních soudů byl jednoznačně zformulován závěr, že pro oprávněnost nároku na odpočet DPH nepostačuje formálně bezvadný daňový doklad, ve kterém jsou uvedeny všechny požadované náležitosti, ale že je třeba, aby údaje v takovém daňovém dokladu odpovídaly skutečnému stavu věci, aby k uskutečnění zdanitelného plnění došlo tak, jak je daňovým dokladem deklarováno. Mimo jiné musí tedy odpovídat faktickému stavu uvedení dodavatele, který plátcí nárokujícímu odpočet zboží (služby) skutečně dodal.
17. Například lze odkázat na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 1. 2012, č. j. 8 Afs 44/2011 – 103, ve kterém je uvedeno, že „...jakkoliv z § 73 odst. 1 ZDPH vyplývá, že prokazování nároku na odpočet daně je prvotně záležitostí dokladovou, je současně třeba respektovat soulad skutečného stavu se stavem formálně právním. Proto ani doklady se všemi požadovanými náležitostmi nemusí být podkladem pro uznání nároku na odpočet, není-li zároveň prokázáno, že k uskutečnění zdanitelného plnění fakticky došlo, resp. došlo tak, jak je v dokladech deklarováno, či nejsou-li splněny další zákonné podmínky pro jeho uplatnění. Pokud daňový subjekt před správcem daně uplatňuje nárok na odpočet daně, je k jeho výzvě povinen uplatněný nárok jednoznačně prokázat.“
18. Ze skutečnosti, že v daňovém přiznání k DPH za říjen 2013 podaným dodavatelem žalobce, to je SG GROUP s.r. o., jsou vykázány nižší hodnoty, než jsou uvedeny na předmětném daňovém dokladu, správce daně dovodil, že uvedená společnost daňový doklad do svého daňového přiznání nezahrnula. V průběhu následně zahájeného insolvenčního řízení pak insolvenční správce nebylo předloženo účetnictví společnosti. Za této situace u správce daně oprávněně vznikly pochybnosti o tom, že údaje uvedené na předložené faktuře neodpovídají faktickému stavu, a proto vyzval žalobce k prokázání jeho daňového tvrzení.
19. Žalobce vedle již uvedeného daňového dokladu o nákupu autoskel předložil dohodu ze dne 2. 1. 2014, podle které se se společností SG GROUP s.r.o. dohodl na posunutí doby splatnosti předmětné faktury do 2. 6. 2014, a příjmové pokladní doklady o vyplacení částek 15 000 EUR ve dnech od 2. 1. 2014 do 25. 4. 2014 (celkem 14 výplat). Ani tyto doklady však nejsou průkazem toho, že faktickým dodavatelem předmětného zboží byla společnost SG GROUP s.r.o., když nekontaktnost dodavatele přivedla žalobce do důkazní nouze. Příjmové doklady sice vypovídají o tom, že společnosti SG GROUP byly vyplaceny určité částky, ale neprokazují přímo dodání autoskel od tohoto plátce daně. Ani odkaz na fakturu v dohodě o odkladu splatnosti nic nemůže změnit na tom, že žalobce neunesl důkazní břemeno v tom směru, že dodavatelem autoskel byl fakticky plátce daně uvedený na tomto daňovém dokladu, to je společnost SG GROUP s.r.o. Pokud se týká dalších dokladů předložených žalobcem v průběhu daňové kontroly, tyto sice prokazují, že žalobce fakticky nakládal s předmětným zbožím, že bylo vyvezeno, ale nemohou být brány za důkaz o jeho nákupu od SG GROUP s.r.o..
20. Podle § 8 odst. 1 daňového řádu správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

21. Žalobce vznesl námitku nesprávného hodnocení důkazů správními orgány obou stupňů. Tuto námitku soud jako důvodnou neshledal. Z odůvodnění napadeného rozhodnutí i ze závěrů daňové kontroly je zcela zřejmé, že správce daně vzal v úvahu všechny důkazní prostředky předložené žalobcem a řádně rozvedl, jaká je jejich důkazní hodnota, co prokazují a jaké závěry vyplývají z jejich vzájemných souvislostí. Pokud žalobce poukazoval na nesprávné hodnocení svědeckých výpovědí, k tomu považuje soud za potřebné poznamenat, že v průběhu řízení nebyly žádné osoby vyslechnuty jako svědci. Žalovaný rovněž nezasáhl nedovoleně do pravomoci celních úřadů. Pouze konstatoval, jaké listiny v tomto směru žalobce předložil. Tyto ostatně sice prokazují, že zboží bylo vyvezeno, ale nejsou důkazem o tom, od koho žalobce toto zboží nakoupil. Žalovaný se tedy nemohl vůbec vytýkané vady dopustit.
22. K poukazu žalobce, že mu nelze nárok na odpočet upřít, neboť byl v dobré víře, je třeba uvést, že otázka dobré víry je podstatná v případech, kdy nárok na odpočet není správcem daně uznán z důvodu účasti na daňovém podvodu. V těchto případech musí být prokázáno, že daňový subjekt věděl, nebo alespoň vědět měl a mohl, že je součástí řetězce, který byl vytvořen za účelem narušení neutrality daně z přidané hodnoty. O takový případ se však v dané věci nejedná. Zde je podstatné, že žalobce neprokázal, že předmětné zdanitelné plnění přijal od toho plátce daně, který je jako dodavatel uveden na daňovém dokladu, na jehož základě nárok na odpočet DPH uplatnil. S ohledem na shora uvedené nepovažuje soud za potřebné konkrétně se vypořádávat s odkazy žalobce na jednotlivé judikáty, neboť ty na problematiku prokázání určité náležitosti daňového dokladu necílí.
23. Ze všech shora uvedených důvodů dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
24. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 3. března 2021

JUDr. Karla Č h á b e r o v á, v. r.
předsedkyně senátu